

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	12XCdo/21/2016
Identifikačné číslo spisu:	2214203244
Dátum vydania rozhodnutia:	18.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2214203244.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava vo veci vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 10 C 274/2014 o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 11. augusta 2015 sp. zn. 9 Co 416/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave uznesením z 11. augusta 2015 č. k. 9 Co 416/2014-119 podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda z 21. augusta 2014 č. k. 10 C 274/2014-85, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 €.

Odvolací súd sa stotožnil s uznesením súdu prvého stupňa a vo vzťahu k podanému odvolaniu žalobkyne uviedol, že poplatková povinnosť sa neviaže na znenie zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“) ku dňu podaniu žaloby na súd, ale na znenie účinné ku dňu podaného odvolania. Keďže odvolacie konanie žalobkyňa iniciovala podaním odvolania z 30. júla 2014, tzn. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 286/2012 Z. z., potom § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch, na ktoré sa žalobkyňa v tejto súvislosti odvolávala, aplikovať nemožno.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď žalobkyni vyrubil poplatok podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch, keďže poplatkovej povinnosti nepodlieha len podanie žaloby (o náhradu škody spôsobenej nezákonným

rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom), ale v zmysle § 5 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 6 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch aj podanie odvolania vo veci samej.

Odvolací súd uviedol, že Zákon o súdnych poplatkoch pri vymedzení pojmov nie je dôsledný, avšak z celkovej konštrukcie úpravy súdnych poplatkov v Sadzobníku nemožno spochybniť, že poplatková povinnosť podľa položky č. 7a Sadzobníka sa vzťahuje na celé konanie o žalobe na náhradu škody. Podľa názoru odvolacieho súdu, aj poznámku č. 3 uvedenú len k položke č. 1, je potrebné vykladať v kontexte konštrukcie celého zákona včítane Sadzobníka tak, že sa vzťahuje na celú jeho prvú časť upravujúcu poplatky vyberané v občianskom súdnom konaní, tzn. aj k položke č. 7a Sadzobníka.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie podľa § 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že sa ním účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom, keďže jej súdy vyrubili súdny poplatok, ktorý jej nemal byť vyrubený. Žalobkyňa označila uznesenie odvolacieho súdu za prekvapivé a zopakovala, že podľa spoplatneniu podľa položky č. 7a podliehajú len žaloby o náhradu škody a nie aj odvolania, že použitie analógie je vylúčené a že išlo o konanie začaté do 30. septembra 2012, a tak bolo potrebné postupovať podľa § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch s účinnosťou do 31. septembra 2012. Žiadala preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ale pre rovnaké vady aj uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu bez náhrady zrušiť a priznať jej náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či je jej dovolanie procesne prípustné.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 180/2014, 3 Cdo 275/2014, 3 Cdo 333/2014, 3 Cdo 374/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014). Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 ods. 1 O.s.p. a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.